

JAUME BARTUMEU CASSANY
Membre del consell nacional de Progressistes-SDP

Imprudència política

La improvisació i l'espectacle dominen l'escenari negociador

La discussió sobre l'acostament a Europa s'ha desbordat.

La conversa pública ja ha descomptat el fracàs de la negociació d'un acord d'associació i va un pas per davant, centrada en el resultat negatiu del referèndum. Aquests darrers dies s'ha pogut escoltar i llegir afirmacions lapidàries. Convé restablir una mica de calma i recomanar prudència.

Ens trobem en un moment desconcertant i delicat. No podem córrer i ens ho hem de mirar bé.

En la política andorrana no és original, sinó més aviat tradicional prendre decisions d'avui per demà sense calibrar les conseqüències de fons que poden tenir. Importa encara menys que des d'Aristòtil d'això se'n digui imprudència política. Poden ser decisions que es prenen per estricta conveniència i fins i tot en interès del bé comú. Però generalment són de naturalesa combinada: el governant pren decisions amb diners públics concebudes perquè un segment de l'electorat les percebi com a benefici i així siguin un profit electoral per al polític.

La prudència política està pasada de moda. I això ens ha de preocupar perquè tanta imprudència incentiva les polítiques desintegradores.

La improvisació fotografiada i l'espectacle efectista acaben per dominar l'escenari de la negociació d'un acord d'associació amb la Unió Europea. Per això la imprudència és una gran temptació en temps d'incoherència.

No s'ha de confondre la de-

fensa de la necessitat política econòmica i social, que té Andorra d'aconseguir un bon acord d'associació amb la Unió Europea amb la necessitat que sembla tenir el Comissari europeu Sefcovic, que està a les acaballes del seu mandat, de tancar com sigui, i potser caldria dir peti qui peti, un acord abans de final d'aquest any.

El comissari europeu vol acabar el seu treball amb la "medalla" de l'acord tancat i per això ha posat una pressió enorme sobre els negociadors d'Andorra i San Marino.

Estem en un moment
en què només compta
l'expertesa dels que
no en tenen cap

En la declaració del 15 de setembre, mitjançant la qual la Comissió Europea explicava el trencament de la negociació amb Mònaco, es deia que la Comissió "continuarà a treballar les pròximes setmanes amb la finalitat de concloure les negociacions amb el Principat d'Andorra i la República de San Marino des d'ara fins a final del 2023."

Però Andorra no té, no pot tenir, aquesta pressa i no pot cedir a la pressió.

Tot plegat ens aporta la confirmació que la millor manera de perdre una negociació, o de perdre-s'hi, és entrar-hi sense idees, sense objectius i sense aliats.

Estic convençut i així ho vaig

declarar ahir en roda de premsa que la secretaria d'Estat del Govern que porta les converses amb la Comissió Europea no treballa amb una definició prou clara del que li convé o no li convé al país. La seva obsessió, que no pot amagar la feblesa del seu equipatge negociador, és la fotografia de conclusió de les negociacions amb la Comissió Europea tal com li exigeix el vicepresident Sefcovic, el mes de desembre del 2023. Volen aprofitar el que han definit, ben infantilment, com una "finestra d'oportunitat".

El cap de Govern, Xavier Espot, va proposar al conjunt de partits polítics del país, el dia 7 de juny del 2023, un pacte d'Estat per avançar en la concreció de l'acord d'associació amb la Unió Europea. Una bona iniciativa que comporta una corresponsabilitat de tots els que vam rubricar, el passat primer d'agost, el document negociat del pacte d'Estat.

Avançar sobre la base d'un acostament d'experiències i de visions polítiques diferents és, sense cap mena de dubtes, un fre per a accions i decisions ràpides com les que ens voldria fer acceptar la Comissió Europea. Però un treball menys atabalat i més endreçat pot garantir contra els riscos d'error o d'irreflexió.

Mentrestant, assistim a un estrany joc mediàtic on només compta l'expertesa dels que no en tenen cap i l'emoció de l'instant.

Lamento que molts actors i opinadors no sàpiguen copsar la dimensió històrica del que Andorra s'està jugant a Brussel·les.